

BOG

ULVENE FRA EVIGHEDENS SKOV (/BOEGER/ULVENE-FRA- EVIGHEDENS-SKOV)

Af Karl Ove Knausgård (/forfattere/karl-ove-knausgard) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/ulvene-fra-evighedens-skov) for at
anmelde

I lyset fra Morgenstjernen, der lod læseren hænge i åndeløs suspense,
overrasker Karl Ove Knausgård i efterfølgeren med en omgang suveræn
antspænding.

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?

TAGS:

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%63A62485043&FRAGMENT=CONTENT)

BARNDOM (/TAXONOMY/TERM/834)

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FØRÆLDRE (/TAXONOMY/TERM/3377)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

LIVET (/TAXONOMY/TERM/6482)

NATUREN (/TAXONOMY/TERM/7605)

BRØDRE (/TAXONOMY/TERM/1400)

ENSOMHED (/TAXONOMY/TERM/2774)

FAR-SØN-FORHØLDET (/TAXONOMY/TERM/3012)

FÆDRE (/TAXONOMY/TERM/3570)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

MENNESKET (/TAXONOMY/TERM/7118)

SØSKENDE (/TAXONOMY/TERM/14147)

ANMELDELSE

19 maj,22

(/users/mads-
damso)

Af Mads Damso (/users/mads-damso)

Skribent

I lyset fra Morgenstjernen, der lod læseren hænge i åndeløs suspense,
overrasker Karl Ove Knausgård i efterfølgeren med en omgang suveræn
antspænding.

Vi, der har ventet på Karl Ove Knausgårds efterfølger til Morgenstjernen
(<https://litteratursiden.dk/boeger/morgenstjernen>) (2020), skal ikke vente
længere. Og dog. For vi må vente lidt endnu med forløsningen på den
spænding som Knausgård lod optrappe for et par år siden, da han tændte
et nyt lys på himlen – og det er slet ikke så dårligt, som det lyder. Faktisk
forholder det sig lige omvendt.

I 'Morgenstjernen' gik Knausgård nye veje i sit forfatterskab. Via hele ni
førstepersonsfortællere førtes læseren igennem en spændingsroman,
hvor en ny stjerne fik naturen til at opføre sig mystisk, og hen mod
slutningen af bogen var der fuld damp på de okkulte kedler.

I den anden bog i serien, der i sidste ende er tiltænkt at skulle strække sig
over fem romaner, følger vi denne gang "kun" fem fortællere, hvoraf ingen
af dem optræder i 'Morgenstjernen'. Selv himmellegemet dukker først op,
idet vi runder 700 sider af to'eren.

Af den årsag kan 'Ulvne fra evighedens skov' også anskues som en art
forløber til 'Morgenstjernen'. Efter et kort anslag starter historien nemlig
tilbage i 1986, hvor fortællingen er lidt mere Knausgård-classic.

19-årige Syvert Løyning har netop overstået halvandet års
militærtjeneste, og imens Tjernobyli sprænger i luften et sted i Ukraine, og
truslen om radioaktiv stråling i bogstavelig forstand hænger over hovedet
på ham, flytter Syvert hjem til sin mor og sin 12-årige lillebror.

Det viser sig, at moderen har et skrantende helbred, og at broderen
fremstår som en lidt gammelklog type, hvilket fører mange virkelig
morsomme samtaler med sig. Men ud over igen at skulle udfylde rollen
som søn og storebror, går jagten ind på at finde et job og en kæreste, alt

imens hverdagens sysler også skal klares; øldrikning med venner, fodboldkampe mod fjender og så er der også nogle karbonader, der skal vendes i ny og næ.

"Udenfor var himmelen blå igen. Aftensolen skinnede på træerne på den anden side af marken. Utroligt hvor lidt af verden vi ser ad gangen. Det hjalp jo ikke at rejse nogen steder hen, man så lige så lidt af verden der. Så kun det øjnene kunne se. Og det var ikke særlig meget. En slags kanal foran os og bag os med forskellige ting i. Træer og buske og fjelde. Eller huse og gader. Eller værelser og møbler. Det var verden."

Så vi, der netop var blevet forvænt med Knausgårds nye stil og spændingen i 'Morgenstjernen', må altså skue lidt baglæns i Knausgårds forfatterskab og igen glædes ved en fortælling, hvor der på godt jysk ikke sker en skid. Og det er skidegodt. For det er her, i beskrivelserne af hverdagens trummerum, at Knausgård er allerbedst.

Og så sker der jo for resten også lidt alligevel... for i garagen, i en af de kasser som indeholder hans afdøde fars efterladenskaber, finder Syvert nogle breve. De er på russisk. Og Syverts mor må inden længe krybe til korset og fortælle, at faderen kort inden sin død havde en affære og ytrede et ønske om at ville skilles.

På den måde bindes der an til bogens anden halvdel, hvor vi i første omgang er havnet i Moskva, fem års tid før Morgenstjernen viser sig. Her møder vi Alevtina, Syverts halvsøster. Alevtina underviser i biologi på universitetet og har en voksen søn. De to er på vej til byen Samara for at fejre hendes papfars 80-årsfødselsdag. Undervejs tager vi blandt andet en afstikker til Alevtinas studietid, hvor hun under udfærdigelsen af sin ph.d.-ansøgning finder inspiration i et svampetrip midt i en skov.

"Man kan sige til sig selv at døden er en del af livet, og det siger jeg til mig selv, for der er en sandhed i det, men det er ikke sådan at døden er en inversion af livet, ligesom livets skygge, det er omvendt. Livet er en inversion af døden. Det er den der råder. Vi er alle dødens børn."

Vi stifter desuden bekendtskab med Alevtinas gode forfatterveninde Vasilisa, og igennem de to veninder støder vi hovederne ind i noget andet meget Knausgårdsk; de filosofiske overvejelser om livet og døden. Men i denne omgang med et særligt fokus udødeligheden, der måske i vores tid med de evindelige landvindinger inden for lægevidenskaben kan blive en realitet for menneskeheden. Men spørgsmålet er, om et liv uden døden overhovedet kan give mening?

Jeg kan varmt anbefale nyeste skud på stammen til alle inkarnerede fans af Knausgård, og så ser jeg meget frem til enten at finde svar eller at filosofere videre i den næste roman i serien, der ser ud til at tage fat, hvor den første slap; på kanten af en underverden, i skæret fra en skæbnsvanger stjerne.

BOGDETALJER

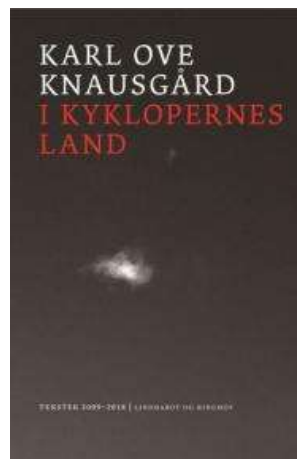
Andre bøger af Karl Ove Knausgård

(/boeger/skoven-og-floden)

(/boeger/morgenstjernen)

(/boeger/fuglene-under-himlen)